

Ígértek és kértek

Tanácskoztak a textilművek brigádvezetői

Tavaly, szabad idejükben 86 műszakot vállaltak a szegedi textilművek fonónói, hogy pótolják némiképpen a Magyar Pamutipar egyik üzemének leégését követő hiányt. Idén nem szükséges ilyen mértékű áldozatot vállalniuk, mégis megígérték, hogy *túlteljesítik tervüket*. A 130 szocialista brigád vezetőjének tanácskozásán kiderült, hogy a *fonódiak egy százalékkal, azaz 77 tonnával kívánják túlteljesíteni a tervet*. A szövődé közössége a vártnál 1,4 százalékkal — 535 ezer négyzetméterrel — *több kelmet ígér*.

Kiderült a brigádezerkeleten, hogy a fonónók és a szövönők tudják: nem első-sorban többet, inkább pontosabban kell termelniük. Tavalyi munkájuk során, az átvévkor reklamálasából látták, milyen kárt okoztak, ha a megengedettnél több hibát vétettek, vagy ha — egyetlen napot is — késlek a szállítással. A fonónók, amint a mennyiséget, az első osztályú termékek arányát is egy százalékkal kívánják növelni — ezáltal elérik, hogy 100 kiló fonalból 87 kiló 60 deka kifogástalan lesz. A szövődélek szintén ésszerűen terveznek; ők a tavaly elért minőségi színvonalat szeretnék tartani. Nem is kívánható tőlük több: a 98,4 százalékos első osztályú arány más szövődék számára egyelőre elérhetetlen.

A textilművek brigádezerkeletén részt vett a Pamutnyomóipari Vállalat főmérnöke. Kaptak is az alkalmon a dolgozók, és nem csupán ígértek, kértek is. Füstös Nándorné, a gyűrűsfonoda dolgozója szóva tette, hogy gyakran kell átállniuk más és más minőségű fonala gyártására. Ennek az a kellemetlen következménye, hogy a gépet át kell szerelni. Kevesebb idő jut így a tényleges termelésre. A vállalati főmérnök ismertette a gondokat, amelyek miatt egyelőre nem egyszerűsíthetik a fonodai programokat, de megígérte, hogy néhány hónap alatt megoldást találnak a vállalat vezetői. Füstösné azt is szóva tette, hogy — bár ez új klímaberendezés terve elkészült — nyomát sem látta az építés előkészületeinek.

Volford Béláné, aki szintén fonónó, tavalyi gondokat idézett — elmondta, hogy közösségének korábban feszes összetartó szálai lazulni látszottak az új, fiatal dolgozók belépése miatt. Attól tartott, hogy gyengébb eredményeket érnek el. Hamar kiderült azonban, hogy néhány hónap alatt is kiváló munkássá ér-

A szövönők a tervezettnél 535 ezer négyzetméterrel több kelmet ígérnek

het, aki akar. Brigádjának új tagjai is gondolkodás nélkül vállalták a többletmunkát és a kommunista műszakokat. Arról is beszélt Volfordné, hogy szeretnék még részletesebben és rendszerebben látni gazdasági eredményeiket. Társaival együtt kíváncsi például arra, hogy egy-egy hónapban ténylegesen hány órát töltöttek munkával.

Nagy Etelka szövönő az üzemrészen bevezetett, jobb minőségre ösztönző bérezési

formát dicsérte, és javaslatot tett a továbbfejlesztésére.

Jó néhányan felszólaltak még, mindannyian hírt adtak közösségük eredményéről, s elmondták, mit akarnak ezután még jobban elérni. Nem ígértek túlságosan sokat, csak annyit, amennyit valóra is válthatnak. Aki valamennyire is ismeri a textilipart, nem is csodálkozik ezen — kevesen dolgoznak olyan pontosan és kevés idővesztéssel, mint a fonó- és szövönők.

Duna-hidat építenek Baján

Egyszerre két híd épül a következő években Baján: az egyik a Dunát íveli majd át, a másik pedig a Kamarás-Duna, azaz a Sugovica két partját köti össze.

Régóta foglalkoztatja a bajaiakat az új Duna-híd gondolata. A régít már kinőtte a város, a dél-magyarországi körzet. A meglevő vasúti-közüti híd forgalma az utóbbi években ugrásszerűen megnőtt. Mind több vasúti szerelvény megy át rajta, ezért a déli határvidék egyetlen összekötő útján, a szeged-bátaszéki 55-ös főúton a gépkocsik itt, a bajai hídnál gyakran 40–50 percet rostokolnak, míg átjutnak a túlsó partra.

Az új közüti Duna-híd építése elkerülhetetlenül

vált. A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium a múlt esztendőben megbízta az UVATERV-et, hogy készítsen el az új híd tervét. Az elképzelések szerint az új közüti Duna-hidat a jelenlegiől északra, közvetlenül mellette építik majd fel.

Az új hídra vezető utak tervezésére nemrég pályázatot hirdetett Baja tanácsa és a KPM. A cél egybek között: az 55-ös út Baját érintő szakaszának egyszerű meghatározása, az új híd és a Bátaszék közötti útpálya gazdaságos kijelölése. A műveket tavasszal értékelik. Előreláthatóan a Duna-híd és az úthálózat építésének előkészítéséhez még e térvizidőszakban hozzátalálnak.

Csendes Nándor, a baja városi tanács osztályvezetője elmondta: sok vita előzte meg az új Sugovica-híd építését: hol legyen, milyen legyen? Végül is a társadalmi és a szakmai zsűri úgy döntött, hogy a mostani csupán kétoldali terhet bírva bauxitbeton híd helyén építik fel az újat az 1980-as évek elején.

Jugoszláv delegáció az MTESZ-nél

A Műszaki és Természettudományos Egyesületek Csongrád megyei szervezete 1964 óta tart szoros munkakapcsolatot jugoszlávai testvérvárosunk, Szabadka hasonló feladatokat ellátó szervezetével, a DIT-tel. A két szervezet évente fölújítja munkaprogramját, s a tag-egyesületek önállóan dolgoznak együtt. A jugoszlávai DIT szabadkai képviselői, Vicsai József alelnök vezetésével, tegnap, csütörtökön Szegedre látogattak. A tizenegy fős delegáció tagjai az MTESZ tag-egyesületeinek vezetőivel

A szépség haszna

Évekkel ezelőtt történt. Egyik olvasónk levelet küldött a szerkesztőségbe, s nagy társadalmi akció megindítását javasolta. Hegygyűben. Igen, jól olvasták: hegygyűben. Itt, azon a vidéken, amelyik a domborzati térképen a legzöldebb területen fekszik. Amelyik al- földbe az Alöldnél. Olvasónk elégedetlen volt — s ebben valószínű nem áll egyedül — Szeged természeti szépségeivel. „Igaz, van folyónk” — írta — „de hát ez nem minden. Hegyket kellene idevarázsolni, a Tisza partjára.” S hogy miként, arra is alapos tervet dolgozott ki, melynek lényege: városunk minden építményét polgárának oda kellene cipelnie a maga földadagját. Az Ember — így, nagybetűvel — ennél nehezebb, bonyolultabb dolgokra is vállalkozott már, kezdve az egyiptomi piramisoktól az űrhajózásig.

Az ötlet megmosolyogni való, de valahol mégis tartalomra méltót. A nincs elleni bele nem nyugvás képességét. Ez a tulajdonság alapozza meg a világ fejlődését, s ezt valahogy úgy tanítják az iskolában, hogy az ember saját hasznára, saját boldogulására — saját gyönyörűségére — formálja a természetet.

Nem véletlenül írtam ide: saját gyönyörűségére. Igaz, hegyünk nincs. Az is igaz, hogy csodálatos, lenyűgöző látványt nyújtanak az égbe nyúló csúcsok, és alig-ha találhatna szem szebb élményre, mint amikor tavaszi vagy őszi erdőben néz szét, szűk erdei utakon vagy tágas tisztásokon. S a társadalmi munkában összehordott hegynek más haszna nem is igen lenne — szépségén kívül. Baj ez? Aligha. Manapság már egyre biztosabban tudjuk: környezetünk szépsége nem is olyan hasznos.

Az esztétikai élmény pszichológiai kategória, amely alakít, formál bennünket, akár mi a természetet. Kölcsönös kapcsolat ez kül- és belvilágunk között. A szép, a kellemes környezet megnyugtató. A gépekkel, mesterséges zajokkal, információk áradatával, stresszhelyzetek százával megterhelt korszakunkban talán sokkal inkább létszükséglet, hogy rábukkanjunk a szép nyugalmára, s elmerüljünk benne. Beszélünk egészségügyi kulturáltságról, beszélünk környezetvédelemről, s ha tesszünk érte, a tisztasággal is a szépet gyararítjuk magunk körül.

Csak hogy a szépségnek, így a természet adományainak is sokféle megjelenési formája van. Városunk szépségét a hegyhordásnál józanabb és könnyebben megvalósítható elképzelésekkel is fokozhatjuk. És a hatás — márpedig ez a lényeg — ugyanaz lehet. Olvasónk úgy képzelte, ki-ki elteríti a lassan növekedő dombokra a maga földadagját. En úgy mondanám, elég lenne, ha ki-ki saját háza táján elültetné a maga „zöldadagját”. Üde, viruló város

lenne a miénk. Életterünk, lakóhelyünk szeretetéről árulkodnának a zöld levelek, ahogy a város lakótelepein, parkjaiban, egyes külvárosi utcákban már ezt hirdetik tavaly is.

Évekkel ezelőtt kezdeményezte a népfőnt, a KISZ városi bizottsága, valamint a tanács a Virágos, tiszta Szegedért mozgalmat, a megyei népfőnt és a Kertbarátok Társadalmi Szövetsége a „Mintakert” akciót, és új lehetőségeket kínál az Egy vállalat — egy park és a 10 órát Szegedért akció is.

Tavaly 16 ezer 168 fát ültettek el a diákok, a szocialista brigádok tagjai, valamint a lakosság más rétegei társadalmi munkában, és csaknem 34 ezer fának viselték gondját. S hogy mit várhatunk az idei évtől, hány szürke utca, előkert, bozót zöldbe nyárna? A városgondnokság felmérést végzett a város utcáiban. Ennek alapján szakszerű tervet állított össze a várható igényekről. S ha a lakóbizottságok idejében kérték a facsemetéket, a városgondnokság ingyen átadja a 300 ezer forint értékben vásárolt anyagot. Sőt, a szállításhoz is gondoskodik, ha eljön az ültetés ideje.

A lakóbizottságok számára tehát adott a lehetőség, hogy csupán saját munkájuk árán — pénzkiadás nélkül — szépséket környéküket. De vajon mitévő legyen az, aki magányos kezdeményező, s hajlandó lenne elültetni néhány fát a háza előtt. Ha kér a városgondnokságtól néhány fát, ő is megkapja. A tapasztalatok szerint azonban nehezebb helyzetben van, ha a mindenki szemét ugyancsak gyönyörkötető előkertbe akar zöldet ültetni. A nem garaszkodó városzeret, a szépitő szándék mind hiábavaló, ha a pénzért sem tud hozzájutni díszfához vagy díszcserjéhez. Nemrég került az üzletekbe az 1977-es kiadású Virágoskert, pihenőkert című könyv, amelyben arról tájékoztatják többek között a szegedieket, hol vásárolhatnak cserjét, facsemetét. A felsorolt hét cím közül kettőt kereshet föl csupán „magánzó”, s egyáltalán nem biztos, hogy sikerrel.

Úgy tűnik, hogy városzeretben, tetterekészségben nincs hiány Szegeden, tanúsítják a társadalmi munkát szervező bizottság adatai és kétségtelenül zöldülő utcáink is. Azt mondják, az emberi akarat hegyeket képes megmozgatni, talán még „építeni” is. De sajnos hegyet összehordani föld nélkül, erdőt telepíteni fa nélkül nem lehet. S a közösségi érzés, a városzeret sem virul, ha nincs mód kifejezésére. Márpedig sok szegedi számára ez lenne a bizonyíték. Kár lenne lemondani róla.

Chikán Ágnes

Az államigazgatási szervek munkájáról

Az Igazságügyi Minisztérium felmérése

Az államigazgatási szervek színvonalas munkája mellett szól, hogy határozataik — ellen a bíróságokhoz benyújtott fellebbezések a polgári pereskedés alig egy százaléka teszik ki, s még ennek az elenyésző hányadnak is csak csekély részében születik korrigáló ítélet, jogszabálysértés hiányában mind gyakrabban adnak helyt az első fokon született döntésnek —, állapították meg az Igazságügyi Minisztérium bírósági fő-

osztályán, összegezve az államigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára indított perek országos tapasztalatait.

A vizsgálat fontos megállapítás: a bíróságok ítélezési gyakorlata kedvezően hat az államigazgatási szervek munkájára is.

Érdekes tapasztalat —, s ez már társadalmi fejlődésünkkel, az élet színvonalunk növekedésével függ össze —, hogy megváltozott a perek tárgyi szerinti megoszlása. Korábban az államigazgatási perek több mint fele lakásgazdasági határozatok megtámadása miatt indult —, ez az arány ma alig egytized, Jórészt a személyi tulajdon körének, értékének gyorsapodására vezethető vissza, hogy nőtt az adó- és illetékkötelezettséget megállapító határozatok, illetve az ellenük pereskedők száma. Pest megyében Esztergomban, Gyulán és Szekszárdon ezek alkotják az összes államigazgatási perek 80–90 százalékát. A felmérés során egyáltalán nem találkoztak születési, házassági vagy halotti anyakönyvi bejegyzés megtámadása, törlése, illetve a kiigazítás megtámadása miatti bírósági ügyekkel.

Ami a bíróságok ítélezési gyakorlatát illeti, eljárásuk megfelel a törvényi előírásoknak, azt vizs-

gálják, hogy az államigazgatási határozat tartalma nem sért-e jogszabályt.

Pozitív tapasztalat a lakásperekben: a bíróságok arra törekednek, hogy megfelelően érvényesüljön a társadalmi egyenlőség és igazságosság. Következésképpen fellépnek a spekuláció, a munka nélküli jövedelem-szerzés ellen, érvényt szereznek az állampolgárok jogainak és törvényes érdekeinek. Nagy figyelmet fordítanak a nyeresékesítő törekvések megakadályozására; különösen a lakásbérleti jogról való lemondással, a csereszerződések jóváhagyásának megtámadásával, továbbá a lakásbérleti viszony folytatására való jogosultság elismerését megtagadó határozatok megtámadásával kapcsolatos perekben. Következésképpen a bíróságok gyakorlata abban is, hogy ha házastársaknak, vagy egyiktőlnek már vad tanácsai bérletkása, ez a további igényjogosultság elismerését kizáró tényező. A helyes ítélezési gyakorlat szerint nem változtat e helyzetben a megindított vádlóper sem. A helyes álláspont érvényesítése gátat vethet annak, hogy a házastársak formális bontóper indításnak több tanácsai bérletkása megtartására, (MTI)

Keresettek a növendék sertések Magas árak az állatpiacokon

Élénk a kereslet az állatpiacokon a növendék sertések iránt, az árak ennek megfelelően magasak, ami azt jelzi, hogy várhatóan 1978-ban sem csökken a tavalyi élénk termelői kedv. A kistermelők szívesen vásárolnak malacokat, sülődöket az állatpiacokon, annak ellenére, hogy 12 kilogrammos súlyig a malac kilóját átlagosan 60 forintért árúsítják és a sülődöket is 10–20 százalékkal nagyobb összeget kérnek, mint az elmúlt évben ilyenkor; egy-egy sülődért a hivatalos felvásárlási áránál 6–8, sőt gyakran 10 forinttal is többet adnak kilónként.

Az állatforgalmi és húsi- ipari vállalatok az elmúlt hetekben malacot nem is tudtak felvásárolni az állatpiacokon, az árak olyan irreálisan magasak voltak, hogy az ipar „nem jutott

szóhoz”, és sülődökből is többet vásároltak volna, mint amennyire végül is lehetőségük nyílt. Viszont januárban mintegy 28 ezer sülődöt vásároltak a korábban megkötött szerződések alapján. Az év első heteiben tehát az állami felvásárlás szabadpiaci árszabályozó szerepe csak kismértékben érvényesült, a tavasz vége felé azonban — akárcsak máskor — várhatóan mérséklődnek majd a szabadpiaci árak, amelyek különösen a Dunántúlon mentek fel, főleg Zalában. Vasban és Veszprém megyében.

Az állami ipar erőfeszítéseket tesz a kistermelők komegrendeléseinek kielégítésére. Az első félévben várhatóan 30 ezer kocát helyeznek ki a kistermelőkhöz, mégpedig kedvezményes feltételekkel.